

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

12 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/24 No: 615
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

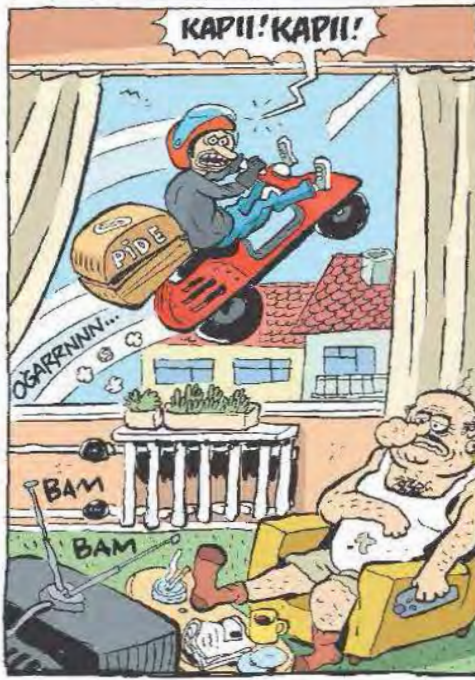
MEB bünyesinde geçici işçi statüsünde çalışan 31 bin 800 işçi karne günü olan 14 Haziran'da işsiz kalacak

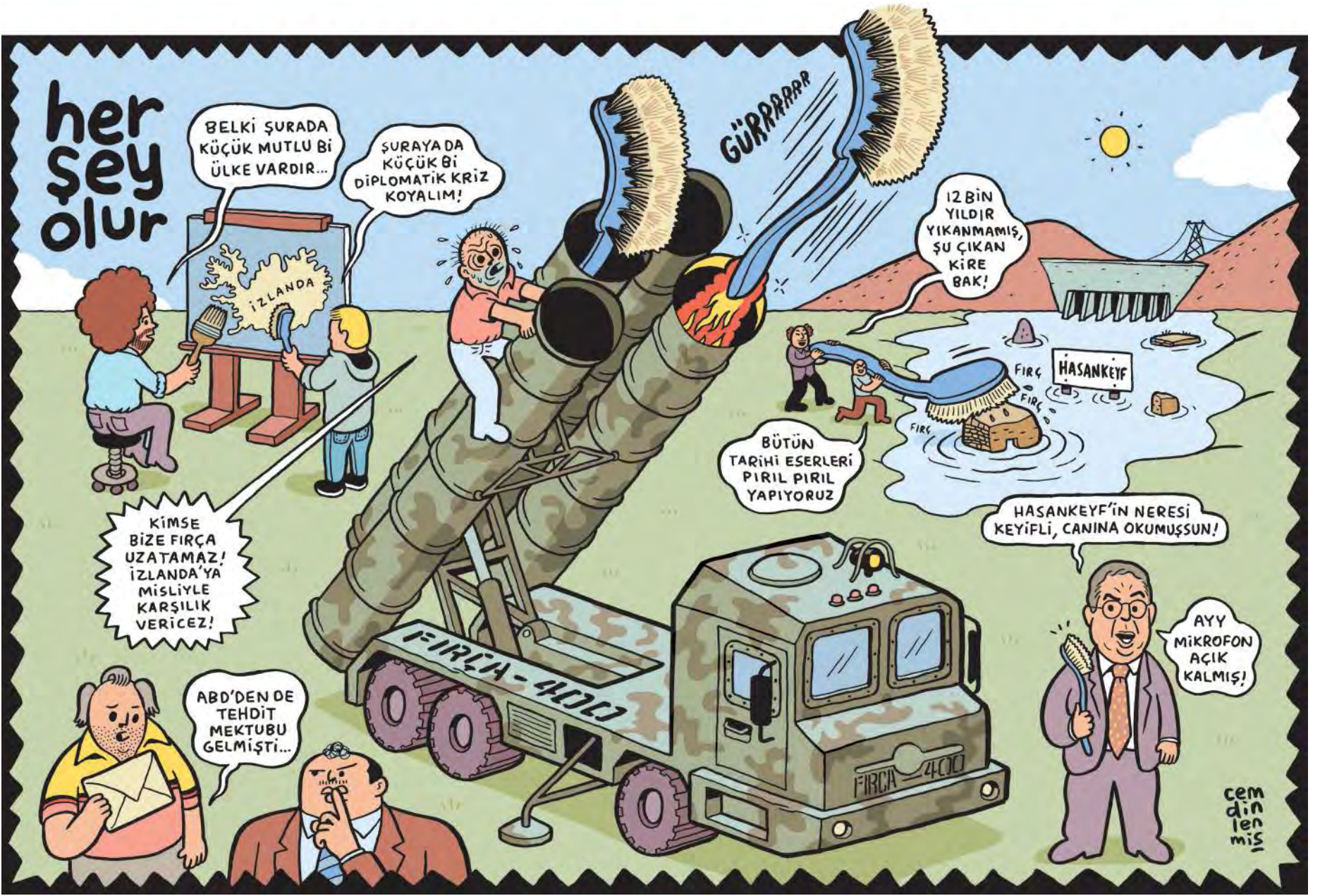
GÖSTER
BAKALIM
BABANA
KARNENİ.

BABAMI
BENDEN
ÖNCE
YOLLAMISLAR
...

en 21 21

Bizi birleştirecek tek şey

@kaansezyum

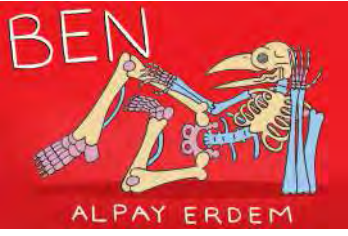
Bizi bir fırça birleştirecek, bir anda tüm sorunlarımızı unutup fırçaya kilitleneceğiz. Çünkü adamlık bunu gerektirir. Çünkü değerlerimiz, çünkü yen yırtılır, kemik dışarı fırlar ama görmeyiz.

Mesela geçtiğimiz mayıs ayında iş kazalarında 163 işçi yaşamını yitirir, umurumuzda olmaz ama bir fırçaya bakar. Zaten otoriterlik dediğin nedir ki? Her şey yasak, geri kalanı da zorunludur. Her yer yasak, her site kusurlu, her farklı fikir düşman ama bir fırçaya bakar... Fırçalanmayı da seiyoruz gizliden gizliye. Dayak atan otorite bizi tokatladığında 'Bu sefer sert vurmadı demek ki seiyor' diye düşünüyoruz. Hayallerimiz bile az tokatlanmak, az fırçalanmak. Hayallerimizden fırçayı bile çıkaramıyoruz. Milli marşları yuhalarız, saygı duruşunda slogan atarız ama bir fırçada birleşir, bir lavaboda kendimizi buluruz. Kendimize göstermediğimiz

saygıyı başkasından bekleriz hep. Bu işler hep böyle. Bakan oluruz gün gelir, ne dediğimizi bilmeden coşmaya başlarız. Saçımız yokken berbere gideriz, berberler üzerinden fırçalı mesaj atarız. Herkes akıllı olacak, herkes tek bir fikre inanacak diye bekleriz. Özgürlük, özgünlük, farklılık bize tersken, bir fırçada birleşir gönüllerimiz, bir fırçayla açılır kalplerimizin kapıları. Mutsuzluğumuzun kaynağını hep başka yerlerde ararız. İçimize bakmayız, kendimize sürekli yalan söyleriz ama bir fırçada birleşebiliriz. Bizden farklı her şeye alaycı ifadeler takınırız. Çünkü en doğru bizizdir. Zaten bizim memleketimizde tek bir doğru vardır. İdeallerimiz, inandığımız değerler yoktur, sadece doğrular vardır. Gidiş yolundan puan bekleriz, gittiğimiz yolun çıktığı yer ise Hababam Sınıfı'ndaki yere benziyor. Para pul işlerini işten en çok anlayan çocuğun eline veririz, çocuk zaten heyecanlı, paso terliyor ne dediği önemli değil, çokomelli çokomelli dolaşılıyor. Eli yüzü çokomel olmuş, biz de kiramızı ödeyebilir miyiz diye düşünüyoruz ama bir fırçada birleşiriz. Adalet, hukuk ve diğer tüm kavramlar yokuş aşağı giderken, keyfe keder tüm seçimler ikinci

bir seçime kadar tekrarlanırken, cebimizdeki delik büyüdükçe büyürken, bir gün bir fırça gelir, hepimizi bir noktada toplar. Başarısız insanların en sevdiği şey, kendi hatalarını görmek değildir. Çok da şaşırtıcı değil haliyle. Kendini bilmeden yaşar gider başarısız birey. Hep başkasından kaynaklandığını, hep işlerin kendi dışındaki sebeplerden dolayı bir türlü olmadığını söyler. Başarısız bireyin hep bir mazereti vardır. O olmadı çünkü... Bu olmadı çünkü... der... Kendisini görmez, aynalarda görünmez, kendi sesini duymaz, kendi hislerini bilmez. Sadece yapacağına inanır ama çalışmaz. E öyle olunca da olmaz. Olmayınca da olmaz, böyle devam ettikçe de eder. Yeni bir hayat başlayacak belki bugün hepimiz için. Kendimize iyi bakalım, aklımızı, sevgimizi koruyalım. Sevdiklerimizi daha çok sevelim, kendimiz için değil onlar için yaşayalım. Belki bu sefer değişik bir şey olur da mazeret yerine kendi yanlışlarımızla göz göze geliriz. Belki bu sefer çiçekleri saksının içinde kurutmayız, belki bu sefer bir sonraki yaza, bir sonraki bahara daha güzel gireriz. Çok da şey etmemek lazım, bir kere yaşıyoruz, hepimiz daha iyisini hak ediyoruz. Bir sonraki yaşamda buluşmak üzere. Belki de hiç buluşamayacağız ama en azından gidiş yolundan kazanırız belki. Bir gün ya da her gün.

Merhaba.
İnsanın komşusu olacağını Gürcistan gibi komşusu olsun diye düşünüyorum ben. Yemin ediyorum bak, komşu gibi komşu. Doksanlardaki büyük dağılmadan sonra ne sesleri çıktı ne solukları. Kendi içlerinde ufak tefek meseleleri

olmadı mı oldu, fakat bunu asla bize yansıtmadı. Kendi içlerinde çözdüler hep sorunlarını. Varlığıyla yokluğu belli olmayan bir ülke. Ülkeyi kapatsalar haberimiz olmayacak. Sessiz sedasızlıkta bir numara bir ülke. Komşu dediğin de böyle olur. Akarı kokarı yok, tertemiz ülke. Bir de şöyle çok acayip bir durum var, Batum'la Hopa'nın arası otuz beş kilometre. Yani Hopa'dan sabah çıksan yürüye yürüye akşama Batum'a varabiliyorsun. Hatta biraz güneşi batırana kadar vaktin bile kalıyor. Bu kadar yakın yani Batum. Bu kadar yakın yani bize Gürcistan. O kadar yakın ki, başka bir ülke gibi bile değil bence Gürcistan. Yani insan Gürcistan'a giderse yurt dışı kafasını yaşayamaz bence. "Geçen ay yurt dışındaydım." "Nerdedin?" "Gürcistan." "Teallahım ya, ben de bi şey sandım, Gürcistan diyo bana." Böyle bir ülke yani bence Gürcistan. Yalnız son zamanlarda da çok sağlam atağa kalktılar. Sting var ya, şarkıcı Sting, Batum'da konser veriyor, düşün. Otuz beş kilometre ötesi Hopa. Gerçekten çok acayip. Seni seviyorum Gürcistan. İnsanın komşusu senin gibi olursa o kişinin sırtı yere gelmez, ben de bunu bilir bunu söylerim.

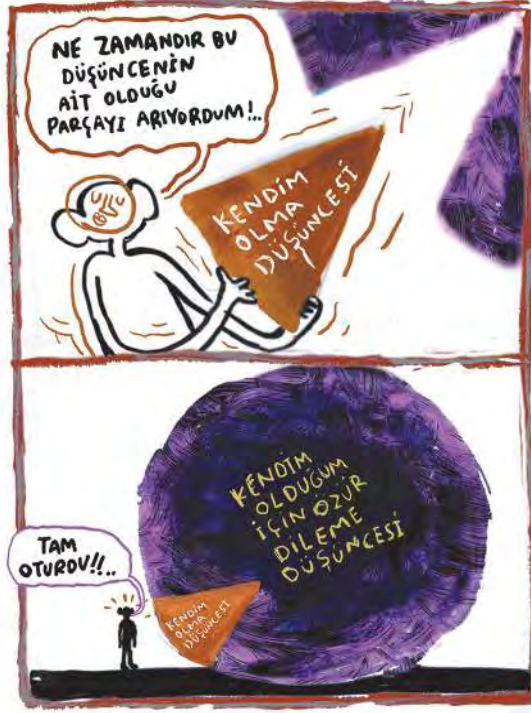
Yakın zamanda da estetik ameliyat oldum ya ben. Resmen o oldum ya ben. Resss-men ama. Sanırım nazara geldim ve bir anda oldu her şey. Kem gözlü bir arkadaşım, "yaşını da hiç göstermiyon haa" dedi, yaşımda da ne varsa bu arada, o günün akşamı aynaya bir baktım, göz üstü kapaklarım düşmüş. "Senin" dedim "ben ta .mına koyiim" dedim "arkadaş kere", o oldu. Gencecik adamı bir anda ne hallere düşürdü, olacak iş değil. Dedim "günlük bir şeydir herhalde, çok yorulduğum bugün, ondandır" dedim, yattım uyudum. Ertesi sabah bir baktım ki kendime, daha da fena olmuşum. Böyle böyle seneyi bitirdim. Her geçen gün daha da kötü oluyordu. Bir yerde de meslek şeyi gibi yani. Dile kolay, yirmi senedir ince iş yapıyoruz. İnce ince yazıp ince ince çiziyoruz, buna göz mü dayanır: Göz nurunu akıtmak denilen olay işte tam da bu yani. Ni. İ. Bu arada göz altlarını benden kimse alamaz. O kadar seviyorum. Fakat bu üst göz kapakları, -ih, hiç benlik değil, hiç ama. Sanki bir başkasına bakıyor gibiydim her sabah. Ve her akşam. Ne bileyim, aynaya her baktığımda işte. Bir süre kremler idare ettim. İnsanlar hep üst göz kapaklarına bakıyor gibi hissediyordum. Kimsenin de umrunda değildi aslında. Benden başka kimse de fark etmiyordu bunu. Fakat işte yılmıştım birçok şeyden. Krem kullanmaktan, aynada o halimi görmekten, psikolojik olarak çöktüm çökmek üzereydim artık. Nilay'ı aradım. Nilay benim botoksçu arkadaşım. Dünya tatlısı bir hanımefendi kendileri. Dedim "Nilay, böyleyken böyle". Kliniğe çağırdı beni. Klinikte Doktor Murat Bey'le tanıştım. "Botoks" dedim. "Oraya botoks olmuyor yalnız" dedi. "Noluyor ki buraya" dedim. "Estetik bir operasyon oluyor oraya" dedi. "Nasıl ki" dedim. Anlatmaya başladı. Anlattı. "Haa, tamam o zaman" dedim, "ben bir düşünüyem o zaman" dedim, fiyat aldım, çıktım ortamdaki. Sonra bir süre düşündüm. Kararsız kaldım. Çünkü yani insanın üst göz kapaklarını kesmek, oradan kısım atmak, yağları kasları temizleyip tekrar dikmek ne demek. Psikopat mısınız lan siz. Çok kararsız kaldım. Nilay'ı aradım. Nilay beni ikna etti, gün aldım. Gün yaklaşırken Nilay'ı tekrar aradım. "Bilemiyorum" dedim. "Alpay Bey" dedi, "şimdi yaptırmasanız önümüzdeki sene yaptıracağınız" dedi, hemen ikna oldum. Bu arada da ben şeffaf adamım. Herkese de söyledim. Dedim "estetik ameliyatım var". Yalnız ben bu son derece kişisel durumumu paylaştıkça paylaştıkça şunu gördüm ki, bunu o kadar çok insan yaptırmış ve yaptırmış ki, resmen akıl alır gibi değil. "Aa, ben de yaptırdım onu, bak, ne güzel oldular". "Annem de yaptırdı, rahatladı". "Bir arkadaşım yaptırdı, şimdi cin". Hep böyle şeyler duydum. Hatta arada başka bir doktor tavsiyesi de aldım, ona da uğradım, onunla hiç anlaşılamadım. Ameliyat günü geldi, kliniğe gittim. Koltuğa uzandım. Önce üst göz kapaklarıma iğne vurdu doktor hep. İşte beşer onar. İyice uyuşana kadar. Lokal anestezi. Sonra kesmeye başladı. O an nasıl bir "oh" çektim anlatamam. Nihayet kurtuluyordum işte. Son bir senedir neler yaşadığımı ben bilirim. İnsan içine çıkmak istemiyordum. Ameliyatım bir saat içinde sonlandı. Buna iğneler de dahil. Sohbet ede ede güle oynaya bitiverdi ameliyat. Gözlerimi bantladı, gönderdi. Ertesi gün etrafı kanlandı gözlerimin. Normal seyir. Bir ertesi gün Boğaziçi Üniversitesi'nde oyunum vardı, güneş gözlüğü ve şapka ile çıktım sahneye. İki gün sonra ise, yani ameliyatımın üzerinden beş gün geçtikten sonra dikişlerim alındı. O gün de sahnem vardı, gözlüksüz ama şapka ile çıktım sahneye. Çünkü şapka biraz olsun kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu. İlerleyen süreçte ise bir hafta krem kullandım. Şimdilerde ise güneşten korumaya çalışıyorum. Koruyamazsam güneş kremi sürüyorum. Ve bir şey söyleyeyim mi, cillop gibiyim cillop. Gözlerim çok güzel. Ruhum huzura erdi. Son zamanlarda kendime yaptığım en iyi şey bu oldu. Şimdi şimdi anlıyorum Kerimcan Durmaz'ları, şimdi şimdi anlıyorum herkesleri.

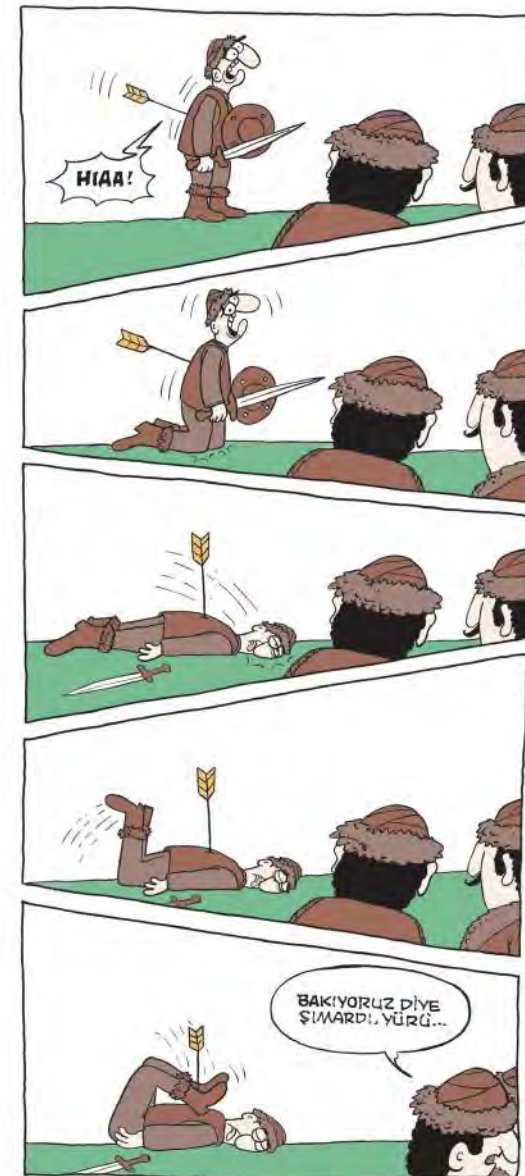
Hoşça kal.

"HEY"

21 Haziran Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
22 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

● Külkedisi malûmunuz, ülkenin prensiyle dansa kalkıyor, prensin aklını alıyor ama prens tam olaya gireceksen saat 12'yi vuruyor ve Külkedisi de koşu koşu kaçıyor. E işte kaçarken de ayakkabısının tekini düşürüyor, bizim abaza prens de elindeki o ayakkabının tekini ülkedeki bütün kızların

ayağında deniyor. Kerizim, ayakkabı kimin ayağına uysa onunla evlenecek.Tabii teorik olarak küçümen de olsa bir krallıkta bir ayakkabı tekinin hiçbir genç kızın ayağına uymaması için ayakkabının Le Bron James'e falan ait olması lâzım ama niyeyse hikâyemizde ayakkabı herkesin ayağına küçük geliyor. Melis Alphan'ı uyandırmayın, Külkedisini de yasaklatıp toplatır (Gerçi Melis Alphan; Kemal Tahir'den Orhan Kemal'e, Karacaoğlan'dan Muazzez Tahsin Berkand'a Türk edebiyatında toplatılmadık eser bırakmaz ama allahtan abla elli altmış yılda bir kitap okuyan cinsten ve onda da okuya okuya gidip lise fanzini kafasından kırk yıldır kurtulamamış, biçare insanların kitaplarını okuyor galiba.)

● Her neyse. Krallığın biliyorsunuz başka derdi olmadığı için bütün bir kraliyet ordusu prensin pezevenkliğine soyunarak ülkedeki tüm kızların ayağını bir ayakkabıya sokmaya çalışıyor. Herkes de bir umut ayağını ayakkabıya sığdırıp saraya gelin gitme niyetinde ve öyle bir hâl oluyor ki durum vaziyetleri, araç amaç haline dönüşüyor ve koca krallık bir kıdı değil de ayakkabıya uyan ayağı aramaya başlıyor.Tabii takdir edersiniz ki krallığın bir sıhhiye nezareti yok. Zira her genç kızın ayağını soktuğu, sokmaya çalıştığı ayakkabı yüzünden kısa sürede tarihin en büyük mantar salgınlarından birinin ülkeyi kasıp kavuracağını tahmin etmek güç olmasa gerek. Hayır bir de hikâyeyi filme çekerken binlerce kızın ayağını sokup sokup çıkardığı ayakkabıyı kutsal emanet gibi taşıyorlar, insanın burnunun direği kırılır.

● Ha nedir? Hikâyenin ilk hâllerinde bu bir çift ayakkabı camdan ve külkedisine de annesi tarafından armağan edilmiş. Zaten araba tekrar balkabağına dönüşürken falan ayakkabının eskisi gibi cam kalmasının sebebi de bu. Hikâyenin bazı finallerinde cam ayakkabıya ayağını sokmak isteyen üvey kardeşler numune cam ayakkabıyı kırıyor da külkedisi "öbür teki bende," diye ortaya çıkıyor ki o da çok rasyonel değil zira asker arkadaşlar ne bilsin Külkedisi'nin getirdiği camdan ayakkabının kırılanın öbür teki olduğunu? İstismara, dolandırıcılığa açık bir durum: Ülkede elinde camdan bir ayakkabıyla gezen askerleri görünce gider kendi ayağına cuk oturacak bir camdan ayakkabı yaptırırsın, sonra kardeşlerinden rica edersin o numuneyi kırarlar, sen de yaptırdığın ayakkabıyla ortaya çıkıp prensi kapızsırsın. Ciddi bir istihbarat sorunu. Komşu ülkenin istihbarat servisi kolaylıkla böyle bir tezgâhı kurabilir. Ben olsam kurarım. Neticede ne kadar barışçıl bir hükümdar da olsam, komşu krallık böyle antin kuntin işlerle uğraşıp prence kız bulmak için balolar düzenleyip sonra da deli dürtmüş gibi kraliyet ordusu elinde ayakkabı köy köy gezip kız ararsa valla dayanmam o krallığı işgal ederim.Yayılmacılık için de değil, insanın asabı bozulur, bu ne zulümdür yahu halka? Neticede komşu halkımız, denyo bir kral ve abaza bir prensin zulmü altında inim inim inerken bu duruma seyirci mi kalacağız? Var zaten bu masal krallıklarında bir sürdürülemezlik. Birisi bütün gün aynanın karşısında "En güzel kim," kavgası yapar, instagram fenomeni mi kraliçe mi belli değil, diğeri kızının eline iğne batacak diye ülkede iğneleri toplatır, çıkrıkları hapseder, tekstil sektörünü bitirir. Arkadaş ülke yönetiyorsunuz, çiftçinin derdi, esnafın sorunu bitti de siz kraliyet yönetmeyi oyun mu sanmaktasınız? Sen ülkede iğneyi çıkırdığı yasaklarsan, nasıl girecek ülke sanayi devrimine ayı oğlu ayı? Sen bütün gün ayna karşısında gogoy peşinde koşarsan senin krallığın nasıl yakalayacak muasır medeniyet seviyesini?

● Bir de fazla olmasa da, kralın gözüne girip, kızını tavlayan oğlan temalı masallar da var. Nedir, işte krallığın bir sorunu var; bu kimi zaman üç başlı ejderha oluyor, delikanlı ejderhanın kafalarını kesiyor. Kimi zaman da işte bütün krallık çeçe sineği tarafından ısırılmış gibi yüz yıl boyunca uyuyor da sonra cinsel tacizci ayı oğlu ayının teki gelip uyuyan kıdı öpüyor da hepsi uyanıyor.Yahu kimi masalda kralın kıdı pek huysuz oluyor da, ülkeye tallel salıp kıdı güldürmeyi başarıları kıdı everiyorlar da prens yapıyorlar.Abi bu adam prens ya, milli damat tamam anladık da, yarın öbür gün ülkenin başına geçecek ve hatta kimi kötü masallarda kral damadını hemen işin başına da geçiriveriyor. E prensin hayatındaki tek başarısı kralın kıdını tavlama, bu adamın kalkınma iktisadının temel kavramlarından anlayacağını garantisi mi var arkadaş? Çok çok sunuma son gece çalışıp internetten indirdiği slaytların orasını burasını düzeltmiş denyo üniversiteli gibi goy goy yapar, o goy goylarla da, bakın samimi söylüyorum, ülke batır.

Bir Millet Seyrediyor:

Adaylar Canlı Yayında

Moderatör: İyi akşamlar Türkiye...

Yıldırım: İyi akşamlar...

Moderatör: Ben bütün ülkeyi kastettiydim Binali Bey...

İmamoğlu: Görüyorsunuz değil mi ülkeyi nasıl sahiplenmişler! Sanki 2002'de Finike Devleti vardı burada...

Yıldırım: Yalan mı? Yeni Türkiye'yi biz kurmadık mı?

İmamoğlu: Yeni Türkiye diye devlet mi var? Rakı mı kardeşim bu, ne yenisi? Bayrağında ne var Yeni Türkiye'nin, ok atan Bilal mi?!

Yıldırım: İşte bunlar hep Eski Türkiye'nin vesayet anlayışı. General postasına da cila atmak için hazır kıta bekliyorsunuz, CeHaPe budur...

İmamoğlu: AKePe ne peki? NATO'dan kral askeri vesayet mi var? Ordumuzda donanma bırakmadınız, Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'nı aramız iyi olan bi fok, geçici olarak üstlenmiş durumda. Eleman bırakmadınız...

Yıldırım: Nasıl Eski Yunan tarihse, Eski Türkiye de öyledir. Biz zamanlar arasında çalışan metro yapana kadar konu kapanmıştır...

Moderatör: Yalnız konuşmayı benim yönlendirmem gerekiyordu...

Yıldırım: İsmail Bey, hiç karışmayın, sizden ancak Fatih Portakal'a yancı olur. Bir nevi mandalinasınız!

İmamoğlu: Diyene bak, siyasal hayatını Erdoğan'a yanlayarak geçiren benim sanki. Tayyip Bey top oynarken, yedek kulübesinde içiniz geçmiş fotoğrafınızı ele geçirdik...

Moderatör: Yanınızda mı fotoğraf?

İmamoğlu: Canan Kaftancıoğlu'nun aile albümünde duruyo...

Yıldırım: Gargaraya gelmesin, Ordu Valisi'ne it dedin mi, demedin mi?

İmamoğlu: Niye it deyim canım valiye? Valilik, itlik-serkeşlik makamı mıdır? Ordu'ya hayvan adıyla seslenen ben değilim, Akit gazetesi...

Moderatör: Aman cevap hakkı doğmasın, o gazete beni hiç sevmez...

Yıldırım: Bahçeli de itiraz etti size...

İmamoğlu: Yancılık konusunda en ciddi rakibiniz çünkü Bahçeli...

Yıldırım: Siz hiç konuşmayın Bahçeli hakkında, siz ki Fenerbahçeli'nin uçağıyla tatil yaparsınız...

İmamoğlu: Madem Ali Koç'a gönderme yapıyorsunuz, açık konuşum... İslam Slimani futboldan ne anlıyorsa, siz de İslam'dan o kadar anlıyorsunuz...

Moderatör: Özel isim yok, cevap hakkı doğmasın...

Yıldırım: Şu an bile, dünyanın bi çok yerinde,

cevap hakkı doğmuştur, di mi?

İmamoğlu: Bakınız geyik yapıp polemikten kaçıyo... Çünkü benden korkuyo...

Yıldırım: Ne korkacam be senden? Bi seçim kazandın o da şaibeli...

İmamoğlu: Şaibe yok, Külliye var...

Yıldırım: Ekrem Bey, taşraya benzemez İstanbul, çarpar adamı. Beylikdüzü tecrübe sayılmaz, orda 22 kişi yaşıyo!

İmamoğlu: Ama dolu dolu yaşıyolar!

Mustafa Satıcı

Kurbağalar,
çekirgeler ve
kandan nehirler.

"CANIM
ACIYOR,
ANLIYOR
MUSUN?
CANIM ACIYOR!"

Alt dairededeki
hanımefendiyi bıçakla
yaraladılar, ya da bacağına

falan kramp girdi.

Noluyor lan diye apartman boşluğuna koştum. Apartmanımızda yaş ortalaması biraz yüksek, seksen doksan yaşında insanlar birbirlerini ve kendilerini maşallahlarla, torun sevgisiyle, çocuklarına karşı hissettikleri kuvvetli içerleme hissiyatlarıyla, akraba nefretiyle, yüksek sesli halk tv yayınıyla ve miras kavgalarıyla hayatta tutuyorlar. Her daim tetikteyim, her daim kıyamet alametlerini gözlüyorum. Ne zaman bir komşumuz yere ağır bir nesne düşürse ardından gelecek "kalçamı kırdım ve bu yaşta kalça kırığı çok tehlikeli ve hatta ölümcül olabilir" çılgınlığını bekliyorum.

Doksan yaşındaki karşı komşumuzu geçirdiği kalp krizi sonrası sedyyle ambulansa ben taşıdım, tüm akrabalarını ve apartman sakinlerini şaşkınlığa uğratarak hastaneden taburcu olduğunda aynı sedyyle evine, televizyonunun karşısındaki yatak haline getirilmiş ve sonsuza kadar yatak halinde kalacak olan çekyata ben geri yerleştirdim, televizyonundaki halk tv'yi ona ben ayarladım. Bir ay sonra bambaşka bir sebepten dolayı vücut ölümü gerçekleşip hakka yürüdüğünde, sonsuza karışıp ışıklar içinde uyumaya çekildiğinde evimdeki sandalyeleri tek tek merhumun oturma odasına taşıdım. Apartmanda sevilen bir hanımefendiydi, bütün apartman

Allah rahmet eylesin, yaşlıydı zaten, çekmedi...

duasına katılmak için adeta birbiriyle yarışıyor, rahmetlinin evindeki oymalı kakmalı sandalyeler talebi karşılayamadı. Benim minimalist, ultra modern ikea sandalyelerim de boyunları bükük bir şekilde duaya dahil oldular. İsveçlilerdi ama bizlerin arasında yaşaya yaşaya bizlerin örf ve adetlerini benimsemiş, adeta bizden biri gibi olmuşlardı. Onlar da kendi bildikleri duaları okudular ve rahmetlinin yakınlarını "onun için üzülme, o şimdi çok daha güzel bir yerde, Tek Gözlü Tanrı Odin'in salonlarında diğer savaşçılarla ölümüne savaşıyor, ölünce tekrar diriliyor, sonra hep birlikte tanrılara yakışır bir ziyafet çekiyorlar, bu sonsuza kadar tekrarlanıyor, bizim inancımızda böyledir" diyerek teskin ettiler, avuttular. Çekyat koltuk haline döndürülemediği, eski sahibinin ardından koltuk haline geri dönecek gücü kendinde bulamamıştı, koltuk halinde durabilmesi için gerekli olan kilit mekanizmaları geri dönüşsüz bir şekilde bozulmuştu. Senin güçlü durman gerek çekyat, bu dünya bir bekleme salonu

vakti gelen trene atlıyor gidiyor. Biz geride kalanların görevi bize emanet vücut ve mekanizmalara elimizden gelen en güzel şekilde bakmak ve güçlü olmak. Koltuk haline gelemeyen çekyat evi miras alan çocuklar tarafından sokağa bırakılmak istendi, onun da bir ucundan tuttum. Büyük torun ve apartman görevlisiyle birlikte çekyatı sokağa taşıdım.

Sadece birkaç ay içinde karşı komşumuzun evinden dışarıya ve dışarıdan evin içine mantığa

sığmayacak ölçüde fazla şey taşıdım, karşı komşumuzun kendisi dahil. Çünkü komşuluk böyle bir şeydir. Rahmetlinin çekyatını birlikte sokağa çıkarmaya çalışırken büyük torunuyla aramızda bir ahbaplık gelişti. "Güzel bir fotoğrafını çıktı alıp

O şimdi daha güzel bir yerde.

altına "değerli komşumuz sonsuza yürümüştür, ışıklar içinde uyusun" yazdırıp apartman girişine asmak lazım, kırtasiye yapar mı acaba" diye sorduğunda bilgisayardan iyi anladığımı, fotoşop isimli programda çok yetkin olmasam da fotoğraf altına "mal da yalan mülk de yalan, bu dünyada biraz da sen oyalan" yazabilecek bilgiye sahip olduğumu, kırtasiyeye yaptırırsa hem baştan savma yapacaklarını, hem de dünya para isteyeceklerini söyledim ve bu son fotoşop görevini birlikte yerine getirebileceğimizi söyledim. "Ha tamam, o zaman ben size whatsaptan fotoğrafını

atayım, siz onu öyle yaparsınız" diyerek ortadan yok oldu hayırsız piç. Daha önce yatağından ambulansa, ambulandan yatağına taşıdığım karşı komşumuzu bu sefer fotoşop programında boş bir dosyanın üzerine taşıdım fareyle sürükleyerek. İnsanın sonu bu olmamalı.

Apartman boşluğu bana ölümün kaçınılmaz olduğunu, ancak ev yaralanmalarında erken müdahalenin hayat kurtardığını öğretti. O yüzden bir kulağım hep apartman boşluğunda, o yüzden "CANIM ACIYOR" çılgınlığını işittiğim gibi apartman boşluğuna koştum. Bağırılardan sonra gitarlı kemanlı dramatik müzik girince olayın kalça kırılması değil türk dizisi olduğunu fark ettim. Türk dizilerinde kadın karakterleri ağlatacakları zaman kadını mutlaka "canım acıyor anlıyor musun?" diye bağırırlar. İlk birisi bir dizide yazdı, sonra diğer senaristler çok beğendi, hepsi kendi dizilerinde yazmaya başladı herhalde. İlk yazan da "ilk ben yazdım ama sahiplenilecek kadar büyük bir olay değil galiba ama bir yandan da çok tutuldu, keşke bunu ilk benim yazdığımı söylemenin bir yolu olsaydı" diye düşünerek kendini harap etmiştir. Apartmanda kimsenin kulağı duymuyor ya, bir de hepsi aynı anda aynı diziyi izliyorlar, inanılmaz bir olay.

ÖZER AYDOĞAN

"Daha açık konuşalım:/ Bizim evin merdiveni,/Bilemedin üç basamak."

Metin Eloğlu

Aşağıdaki caddeden akıp duran uğultulu, çağılıtlı(elleri dondurmali) kalabalık.Antalya.(ara ara yerimden kalkıp, aşağı doğru uzun uzun bakıyordum) Geceler, geceler boyu sürdü gitti. Neredeyse sabaha karşı dağılıyorlardı. Taşkın bir nehir gibi.(çağıl cuğul) Son gün; Geldi çattı işte ; Dönüyorlar. ("kahramanın evine dönüşü"--"atlattığı badireler, edindiği tecrübeler" artık, yola çıkarken bulunmuş olduğu "o hali'nin aynısı mı bakalım?"--)"Dokuz gün de bitti hayret. (doksandokuz da olsa, biter--şaşıрма--) Teyzemin (benden bir iki yaş büyük) oğlu hafta sonları askeri okuldan izinli gelir; Pazar akşama doğru da, tam hava kararmaya başlar gibi olurken dönerdi. Okula. (özenle ütülenmiş elbiselerini giyer--o sırmalar--, en son da şapkasını başına takıp,--siperinden tutup sağa sola bir iki çok kısa hareketle düzelterek)

("Ankara'dan abim gelmiş")) Ona benzer bir duygu işte. İçimde. (tekerlekli bavulları çekerek geçiyorlar--bol cepli, yeni alınmış kısa pantolonlar, şapkalar, askılı çantalar--) Hüzünlü.Yazık. Alışmışım meğer. Kalabalık severim. Hayatımda tek bir kere olsun şikâyet etmişliğim, "öff pöff" demişliğim vaki değil. ("Tenha" kelimesi bile tek başına hafif içimi ürpertmeye yeter) Daha kalabalık olsun. "Mahşeri" (Kahire'nin karınca düğünü gibi çarşıları. Her gün yenilenen taptaze bir hevesle, aynı şaşkınlıkla, hayretle tekrar tekrar dolaşırdım --"Zahma" diyor onlar "kalabalık"a,-- ellerinin parmaklarını ucuca bitıştırıp kıpırdatarak--Arapçası :."Zahma"yani) ÇAKILTAŞI

O denize girdi, ben çakıl taşı aradım. Bayram için gelen arkadaşım isteyince. Sahile gittik. O günü diyorum. Çakıl taşı hayranıyım. Delisi. Büyük hayran. Kendimi unuturum ararken ederken... Her gittiğim yerden, toplar getiririm.Taş'ı zaten ayrı severim. Her türlüşünü.Ama çakıl taşı...

Suyun yaptığı minik heykeller. O muhteşem "form" O sadelik. Uyum. Dalgaların sahile gidip gelirken, onları birbirlerine sürte sürte oluşturdıkları duru, saf yumuşaklık. Denizin, dalga hareketlerinin güzelliği. Onların izleri. Suyu , deniz'i de görürsünüz çakıl taşında; Zaman'ı da... (Sanki Michelangelo yapmış--o nasıl bir biçim; denge--) Renklerine hiç girmiyorum. O da bambaşka bir mükemmellik. Herbiri hem minik bir heykel; (aynı zamanda) hem de bir soyut resim olan sihirli minik taş parçaları. Mucize işte. "Kutsal"ın sınırlarında yuvarlanmak. ("Tanrı taştta uyur"--kızılderili sözü--) Onları arama sürecinin kendisi de gizemli bir sanatsal serüven. Sanki. Bana öyle geliyor yani. (bazılarını Picasso ile Mondrian birlikte boyamış--öyle gibi--) Dünyayı unuturum. Bembeyaz. Simsiyah olanlar. Çakıl gri'si denilen o şahane renktekiler. Soluk, uçuk sarılar. Kayısı renkliler. Pembeliler. Mavimsiler.Yarı saydam olanlar... Bu saydıklarımın kimilerini parça parça birlikte ihtiva eden karışık renkliler. ("Kombin"mi desem, demesem mi yoksa) Karanlıkta bir ateş böceği misali parıldayanları dahi varmış.(görmedim) Çok çok nadir bulunurlarmış. (imal edilip o şekil satılanları var onları demiyorum) Doğada.

Metin Eloğlu 1927-1985

Bir yerlerde okumuştum: meğer "Penguenler" de (aynı benim gibi) uzun uzun sahili dolanı; arar tarar, en güzel (en güzel? Nasıl yani?) çakıl taşını bulup dışisine ("tek taş" misali)ikram ederlermiş. Öyle yazıyordu. O kadarı."Tuhaf bilgiler" mi ne öyle bir başlıkta. Heyecanlanmıştım. Nasıl yani. Benim seçtiğim gibi mi? Seçiyorlar. Benim beğendiğim,

favori taşı mı göstersem "evet işte bu en güzeli" der mi o da? (hal diliyle yani) Bir penguen? Bir penguenle ortak bir zevk'e sahip olmak. Hayvanlarda estetik duygusu mu var? (en güzelini?) (Fillerin yaptıkları o resimler? Bir fil; önünde bir tual, "yukarı uzattığı hortumuyla dev bir çiçek tutan bir fil" resmi çiziyor o tuale. Hileliymiş meğer onlar; her fırça darbesinden önce bakıcı çaktırmadan filin kulağını hafifçe sağa sola, aşağı yukarı çekştirerek, ne yöne doğru çizmesi gerektiğini bildiriyormuş.--büyük bir makinaya kumanda ederek resim yaptırır gibi--yine de büyük beceri o da başka, filler için diyorum--) Herneyse, o "en güzel" çakıl taşı seçen penguen'e dönersek? O da değilmiş meğer öyle. Pek Tabii. ("Öyle" kalan ne kaldı?) Ayrıntılı öğrenince. Bu yazıyı yazarken. Meğer "sex" karşılığı

veriyormuş erkekler çakıl taşını. Dişi olan taşı almadan asla yapmıyormuş o işi.Adamı "sex" yapacakmışvari hareketlerle oyalayıp oyalayıp da "o iş" olmadan taşı alıp tüyen dişiler de oluyormuş... Bir sürü hile hurda. Durun hemen o "meslek" gelmesin aklınıza. O "eski meslek" (O çeşit yorumlayanlar olmuş tabi, olmaz mı) Ama daha da kurcalayınca.

Meğer yuva yapmakta kullanırlarmış dişiler o "sex" vaadiyle

(ya da yaparak) bir bir topladıkları o taşları. Doğada her şeyin bir şeyi var. Bölge genellikle buzlarla kaplı. İmiş yani. Oralarda çakıl taşı çok çok zor bulunur bir nesne.

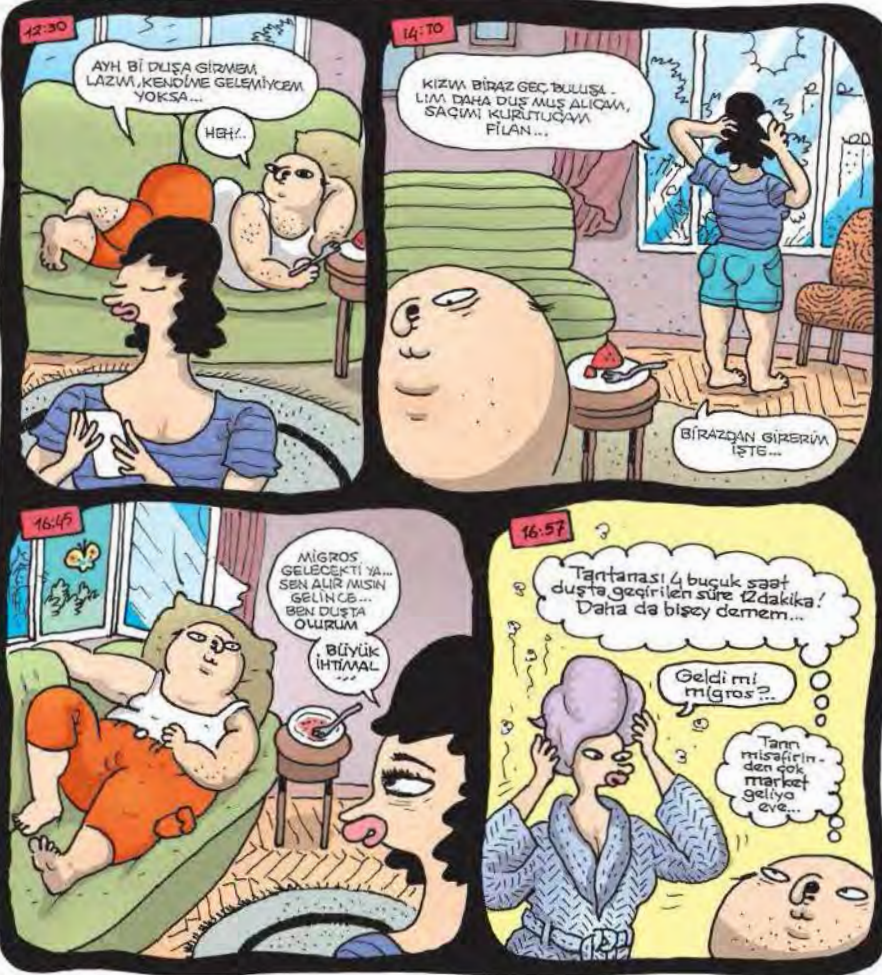
Bak bak. Akıllara fikiirlere. En zahmetli işi (buzlarla kaplı koca sahilden taş toplamak) en büyük hazzın mecburi hizmeti haline getiriyor.Yuva olmazsa yavrular hayatta kalamaz.(dişi Penguen'in namusuna, haysiyetine iftira atan; ey sen) Estetikle alakası yokmuş. Olsun. Büyük hayranlık duydum. Daha da fazla...(yakın olsak bütün taşlarımızı verirdim) (yeni hayalim: bir sahilde bir penguenle beraber çakıl taşı arıyoruz... ben estetik bir amaçla, onun amacı başka... farketmez, çok isterim)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Sami

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Maceracı adı: ÇÖK BENİ

DÜZDÜK

BARBAROS=ALTUĞ

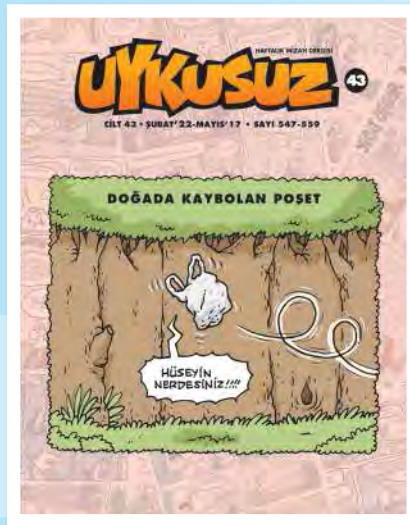

**Birbirinden güzel
yepyeni uykusuz
ürünleri**

**MARKETLERDE
GAZETE
BAYİLERİNDE
KİTAPÇILARDA
TÜM TÜRKİYE'DE!**

www.uykusuzdukkan.com.tr

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Haziran 2019 | Sayı: 615

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ELEMANIN ARKADAŞLARA ETTİĞİ TELEFONLAR AÇILMAYIP VE GERİ DÖNÜŞ DE OLMAYINCA HİDDETLE Bİ SİTEME BOĞULUR BUNYE

HEPİNİZİN GEÇMİŞİNİ SKİMM, ALACAĞINIZ OLSUN LANİ! AMA DUUR, GÜN OLUR DEVRAN DÖNER O ZAMAN GÖRÜRSÜNÜZ

BOŞ ADAMIN ALINGANLIĞI HİÇBİR ŞEYE BENZEMEZ

SENARYODAN ÖLEŞİYE KAÇIŞ

ŞU EVRENDE TEK FEEDBACK ALDIĞI VARLIK ANASIDIR

HADI BEN HAZIRIM, VAKTIYLA GİDİP GELELİM

AH O "VAKTIYLA" VURGUSU!

YİNE TIKLIM TIKIŞ OTOBÜS, VALDENİN EN SEVDİĞİ!

TERSO TERSO BAKMA GENÇO'LARA, SEN ÇOK MU YER VERİYON SANKİ YAVUŞAK

TEMİZLİĞE GİDİYÖ GARİBİM

YENİ NESİL İKBALLI TAKVALI KÖPİL KIZ DA DAHA VİCDANLI Bİ YAKLAŞIM GÖSTERMİYÖ

AHA BU DENYONUN ANASI NENESİ DE YER VERİLMESİNİ BEKLEMELİ

EVET DOSTLAR, VALDENİN MİHMANDARI POZİSYONDA HİPERMARKETE GELMİŞLERDİR. VALDE ET REYONUNDA FELAN STRATEJİK ALIŞVERİŞLER YAPARKENE ELEMAN DÜŞ JELİ, DİŞ MACUNU GİBİ GAVATÇA MEVZUOLARA DALMIŞTIR

SATIN ALINMIŞ DOKTORLARIN TAVSİYE ETTİĞİ MECUN HANKİSİ?

HEPİSİ BİRBİRİNDEN ALBENİLİ, HER DERDE DEVA İDDİASINDAKİ MACUNLARDAN HANGİSİ ALINMALI? BU İŞİN PARAMETRESİ NEDİR?

MİLGİRAMLI ETİKETLERİN MEALİ UZMANLIK İŞİ

BİLİN Kİ EN JANJANLISI EN SAHTE-KARİDİR. Bİ AMBALAJ İÇİN HEBA EDİLEN KAYNAK ZATİ MARKANIN VİCDANSIZLIĞININ BERATİ GİBİDİR

HELE Bİ DE "ULTRA TAM MULTI KORUMA" GİBİ YALAN İBARELER VARSA

KENDİNCE ŞOFORLUK HASLETİNİ GİDERİCİ SLALOMLAR YAPIP VALDEYİ ARARKENE FİTES FELAN ATIYO TAHAYYÜLÜNDE

LA BU O MU?

NE ZAMANDIR İZİNİ TOZUNU KAYBETTİĞİN, EKİSİNİ HİSSETMEDİĞİN ESKİ Bİ DOSTU GÖRÜNCE BOYLESİNE SEVİNMEİN ARDINDA YATAN NEDİR ACEP?

TUNCERİ BABA NAABER YAA! NAAPIYOSUN BURDA BÖYLE? VAAYI ANNEMLE ALIŞVERİŞE GELDİK, SEN NAAPIYON?

ÇÜNKÜ NEDEN; HERKESİN İSTE GÜÇTE OLDUĞU ŞU SAATTE TUNCER DE VALDESİYLE ALIŞVERİŞE GELDİĞİNE GÖRE ONDA DA Bİ BAŞARI HİKAYESİ YOKTUR BELLİ Kİ. MAMAFİH KARŞILAŞILAN YER PEK ÇOK ŞEY SÖYLER

BEN DE AYNEN MORUK, VALDEYİ BEKLİYÖM.

PANZEHİRİNİ BULMUŞ EDA

EVET, O DA EBEVEYNİ İLE YAŞIYOR, İŞ GÜÇ ONDA DA YOK

AKRANLARI İKİZ BEBEK ARABALARIYLA İMPARATORLUKLARINA VELİAHT YETİŞTİRİKENE SÜNLARIN HALİNE BAK

BÜYÜK İHTİMAL MANİTASI DA YOK

AKMAZ KOKMAZ, KÖTÜ ALIŞKANLIĞI OLMAZ, ÇAKALLIK YAPMAZ TUNCER TAM DA BİZİMKİNİN ŞU DÖNEM ARADIĞI BÜZÜKDAŞ MODELİDİR

KAYDETTİM MORUK. SAHİLDE YÜRÜYÜŞ YAPARIZ

YAPMAZ MIYIZ. Bİ KAPTIRIYOM BOSTANCI'DAN FENERBAHÇE'YE

TAM SAHİLDE YÜRÜNECEK ADAM

HER ANNENİN OKEY VERECEĞİ BU İŞİL İŞİL MÜCEVHER DOSTU GÖĞSÜNÜ GERE GERE VALDESİNE TAKDİM EDER

TUNCER DE ANNESİNİ GETİRMİŞ

YARIN Bİ GÜN TUNCER'LE BULUSUCAAM DEMESİ HAYTALIK YAPMAYACAĞININ, EMİN ELLERDE OLDUĞUNUN Bİ GARANTİSİ OLACAKTIR

TUNCER KOLEJ MEZUNU, SÜPER İNGİLİZCE BİLİYÖ. SAHİLDE YÜRÜYÜŞ YAPIP İNGİLİZCE PRATİK YAPICAAZ

SAHİLDE BİRALAMAYA HARCUK KOPARMAK İÇİN ALTYAPI YAPIYO YALANCI DENYO

DİŞ MACUNU NİYE OYLE PAHALI? HİPANA NİYE ALMADIN?

KARIFORSA HİPERMARKET

VALDE DE O ESNA İNCE MARKET ZERZEVAT POŞETLERİNDEN Bİ TOMAR KOPARMIŞTIR EVİN İNCE ÇÖPÜ İÇÜN

SANKİ MANİTASINI TANİŞTİRİYÖ

SAĞLIK SİHHAT TAŞIYO İBİNE DEN

TAM BEZ POŞETLERİN İSTİAB HADDİNE GÖRE Bİ ALIŞVERİŞ

EMEKLİ KADIN FİŞİN DEHLİZLERİNE GİRER